

Barcelona admet la "crisi de seguretat"

El tinent d'alcaldia de Seguretat accepta l'augment de percepció d'inseguretat

Batlle demana calma i diu que la policia ha respost bé a les darreres d'agressions

ELS NOSTRES AJUNTAMENTS

MOIÀ

Dionís Guiteras

"Estaré on el partit em digui que he d'estar"

119162-111560W

FESMÉS
el bricolatge de casa

FES BRICO CAT!

reformes · jardí · moble kit

fes-te Client FESMÉS fesmes.cat

Demana la targeta client Fesmes i acumula un **3% dte** en cada compra

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 15 d'agost del 2019. Any XLIV. Núm. 15090 - AVUI / Any XLI. Núm. 13960 - EL PUNT

Reciclatge pendent

POCS • Només un de cada tres municipis catalans ha fet els deures en la separació de residus

TEMPS • El 69% de poblacions s'exposen a multes de la UE si el 2020 no reciclen com cal

OPCION • Alternatives com la recollida porta a porta comencen a donar resultats en grans urbs

L'ESPORTIU

Stéphanie Frappart, l'àrbitra principal del partit, amb les assistents, a l'inici del matx entre el Liverpool i el Chelsea ■ EFE

Supercopa històrica

El Liverpool s'imposa en els penals al Chelsea (2-2) en la primera final europea de futbol masculí en què tot l'equip arbitral són dones

Europa - Món

P18,19

L'Open Arms' entra en aigües d'Itàlia amb permís judicial

Matteo Salvini manté l'amenaça d'impedir el desembarcament

El meu país Gerard Esteva

"Invertir 1 euro en esport suposaria un estalvi de 50 euros en receptes de medicaments."

P12

119162-1190165

Problemes d'humitats?
Nova solució ELECTRO-FÍSICA

HUMITAT-STOP

Elimina les humitats "SENSE OBRES"

Truqui'ns i li farem un diagnòstic gratuït del seu problema d'humitat 678 323 938

ni una gota més!
HUMITAT-STOP
www.humitat-stop.com

Antoni Pagès
Distribuidor per la província de Girona
c/ Freixes, 6 - 17753 ESPOLLA (Girona)
T. 972 563 418 - M. 678 323 938
antonipagespolla@gmail.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

La vinyeta

Fer

Cinema sense el català

Hi ha debats recurrents, que apareixen i desapareixen en l'escenari públic com una mena de Guadiana interminable;

i, després d'una intensa xarbotada, acaben en no res. Un d'aquests és el que fa referència a la presència del català a les sales de cinema. Des de fa una pila d'anys, hem viscut debats intensos al voltant d'aquesta qüestió, amb els mateixos arguments, els mateixos opositors i, malauradament, els mateixos resultats. La primera temptativa es va produir fa més de vint anys, quan el govern de Jordi Pujol va declarar que la Generalitat no podia seguir "agenollant-se" davant les majors i va aprovar un decret que establia sancions per a les empreses que no doblesin al català el 25% de les còpies. Però el setembre de 1999, vint dies abans de les eleccions autonòmiques, el govern es va "agenollar" i va subscriure un acord per doblar al català 18 pel·lícules en un període de vuit mesos. La Generalitat n'assumia el

Malgrat les temptatives que s'han fet en els darrers trenta-nou anys, la presència del català al cinema és totalment residual

cost, però les majors van acabar imposant el seu criteri que el doblatge havia de ser voluntari. El tema va tornar a aflorar el 2010, en aquest cas amb un govern presidit per Pasqual Maragall i a través d'una llei aprovada amb una àmplia majoria parlamentària (117 vots a favor i només 18 en contra) que preveia que el 50% de les pel·lícules exhibides havien de ser en català. La realitat és que aquesta normativa no s'ha arribat a complir mai, primer pel boicot de les grans distribuïdores i, poc després, per un acord signat per l'aleshores conseller de Cultura, Ferran Mascarell, que acordava un augment progressiu de l'oferta fins arribar al 50% el 2018. I això, malgrat que el Tribunal Constitucional va avalar la llei el 2017, si bé restringint l'obligació de distribuir i exhibir en català al 25%, en lloc del 50%. El balanç i el resultat actual és decebedor. Després de 39 anys de governs de tots els colors i d'expectatives per a tots els gustos, la realitat actual és que ni tan sols s'arriba al 3% de l'oferta en català. Una xifra decebedora d'una batalla perduda.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Calígula viu

“Encara soc viu, encara soc viu”, exclama el Calígula teatral d'Albert Camus quan els membres de la cort l'han mort i ben mort. I tant, si és viu! Només cal fer una mirada circular pel món: Trump, Bolsonaro, Putin, Boris Johnson, aquell comunista-capitalista de la Xina successor de Tiananmen, Salvini, algun mandatari de l'Est europeu... Un dia nomenaran senador el seu cavall. Qui diu cavall diu tanc o diu míssil, que de totes maneres són objectes que ja ocupen un lloc d'honor en els governs. Alguns em titllaran d'excessiu. Calígula va ser un sanguinari acreditat. No ho són els que dic? Potser no tant o d'una altra manera? Camus projectava la mirada sobre Hitler i Stalin, suposo. També sobre els deixebles que els poguessin sorgir. Déu n'hi do si hi ha aproximacions a Calígula. Menys el líder xinès, tots els altres poden argüir que han estat elegits democràticament. Calígula, no. Stalin tampoc. Hitler sí. Però deixem Hitler i Stalin, que superen l'emperador romà i, per ara, els superen tots i desequilibren l'argument.

“Només cal mirar Trump, Putin, Salvini, Johnson o a la Xina

Ara està de moda la paraula “empatia”. Abans no l'havia sentida mai. Si està de moda no vol dir que en sobri sinó que en falta. Del pa se'n parla quan no n'hi ha. Trump amb els emigrants de la frontera de Mèxic, Putin i el xinès amb els dissidents, els mandatari europeus amb els homosexuals, Johnson empobrint el propi país, Salvini amb els naufragats... Calígula va ser elegit pel Senat. A l'obra, els “electors” li riuen totes les gràcies. L'adulen, li celebren les ocurrències. Els mata els fills, i només s'hi enfaden una mica. A poc a poc van pensant que l'han d'apartar del càrrec suprem. Decideixen matar-lo. Abans de

fer-ho, dubten més que Hamlet pensant en el seu padrastre. Ho fem? No ho fem? Tota l'obra és això. Camus pensava també en la covardia del sanedri. Del sanedri o dels polítics i ciutadans que posen irresponsables als governs i reincideixen en les següents eleccions. La democràcia és el menys dolent dels sistemes polítics, d'acord, ja està dit i repetit. Però és molt dolent. L'home ha fet creacions més glòries. El partit de Trump també riu les sortides del president. Els que no les hi riuen dubten, dilaten la fulminació, estan pendents de les enquestes.

“Encara soc viu.” A Espanya surt un partit d'extrema dreta enlluernat per Calígula, els seus seguidors actuals i la Inquisició. El voten i és reclamat per pactar governs. Pactar-hi és impregnar-se de la seva ideologia. El “problema català” se soluciona amb mètodes expeditius. “No cal esperar que l'assassí actui per detenir-lo”, diuen. Els assassins som nosaltres. Calígula, en una escena, gira els arguments de tal manera que l'innocent s'acaba immolant. “Trump és boig però no estúpid”, ha dit un de la seva camarilla.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/cxwvjin>

A la tres

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat

I a les set és fosc

Per la Mare de Déu d'Agost, 15 d'agost tal dia com avui, desenes de pobles d'arreu de Catalunya celebren la seva festa major. Això és així no només per la popularitat de l'advocació a la Verge Maria, sinó perquè l'arribada a mitjan agost marca, des de les primeres civilitzacions humanes, la fi de les tasques més importants al camp, com la sega dels cereals. Enllestides aquestes feines i, abans d'emprendre'n altres de tardor, com la verema, era temps de celebració; d'aquí la imponent concentració de festes majors arreu dels Països Catalans a partir d'avui mateix, 15 d'agost. Per dir-ho directament, i encara que TV3 s'afanyi cada any a insistir-hi, aquests dies no només és festa major a Gràcia, ni de bon tros.

Per la Mare de Déu d'Agost, a les set és fosc, diu la dita. I això volen dir les nou, perquè, ara mateix i mentre no es posin d'acord els diferents estats euro-

“La Mare de Déu d'Agost, en què mig país és de festa major, i no només la vila de Gràcia, marca el principi de la fi de l'estiu

peus sobre si es manté el canvi d'hora a l'estiu, els rellotges marquen dues hores més que l'horari solar.

Per la Mare de Déu d'Agost, a les nou és fosc, doncs. I això vol dir que la nit cada cop és més llarga i que l'estiu va de baixa. En aquest segle de la tecnologia, no deixa de ser curiós com la

natura ens continua marcant els cicles de la vida. S'escurça el dia i, progressivament, d'aquí a un parell o tres de setmanes, tornarem a l'aparent normalitat d'un país que fa massa temps que viu en una situació d'excepció.

Som a la Mare de Déu d'Agost i aviat serà la Diada, i d'aquí res farà dos anys de l'1-O. Com si el temps no hagués passat, però sí que ho ha fet, evidentment. I hi ha presos polítics, gent a l'exili i un munt de represaliats de qui no sembla recordar-se gaire ningú, menys en aquests dies de canícula estival, en què les baralles entre partits han tret a la llum el pitjor de cada casa.

Som a la Mare de Déu d'Agost i qui dies passa, anys empeny, diu la dita. Però això que sembla anar molt bé a uns, podria ser ben bé la guspira que acabés la paciència de la bona gent que empeny el procés des del primer dia. Gent ara callada, i a l'espera, astorada davant de tanta mesquinesa.

EDITORIAL

Ayuso, mal símptoma

La investidura d'Isabel Díaz Ayuso (PP) com a nova presidenta de la Comunitat de Madrid és des de tots els punts de vista un pèssim indicador del moment que viu la democràcia a l'Estat espanyol. La seva elecció, amb el suport de Ciutadans i Vox, revalidarà el lideratge polític del PP a la comunitat, a pesar dels múltiples casos de corrupció que impliquen el partit, i molt particularment el cas Púnica, que afecta les últimes presidentes, Esperanza Aguirre i Cristina Cifuentes, i també esquitxa la mateixa Díaz Ayuso, que també apareix relacionada amb altres irregularitats.

Ayuso, una aposta personal de Pablo Casado, va perdre les eleccions amb els pitjors resultats del PP a Madrid en més de tres dècades, però governarà gràcies a l'aliança de dretes amb Ciutadans i Vox. El pacte programàtic signat amb el partit d'extrema dreta, després dels pactes també assolits a Andalusia i Múrcia, avança significativament en el vergonyós blanqueig que el PP i Cs estan fent de la formació ultranacionalista, xenòfoba, homòfoba i masclista, que continua estenent la seva influència dins les institucions democràtiques.

Les forces d'esquerres han llençat una oportunitat històrica de descavalcar el PP i les dretes en general del govern de Madrid, després de 24 anys ininterromputs de monopoli del poder. Les seves guerres, recels i irresponsabilitat els han impedit rendibilitzar el canvi de cicle marcat per la victòria socialista en les generals del 28-A i han facilitat l'enrocament del PP en el govern i la seva radicalització. Un altre mal símptoma perfectament extrapolable a escala de l'Estat, on la mateixa desunió i desconfiança entre les forces d'esquerres del Congrés està impedit la investidura de Pedro Sánchez i amenaça amb la repetició de les eleccions.

De reüll Anna Balcells Urgències

El #Me Too, el moviment nascut a les xarxes socials per denunciar casos d'assetjament sexual, amplia la seva llista. Ara ha tocat el torn al tenor Plácido Domingo, acusat per nou dones d'haver-les pressionat per obtenir-ne relacions sexuals a canvi de promocionar les seves carreres professionals. Els fets es remuntarien a principis dels anys vuitanta, però haurien continuat en les dècades posteriors. Resulta que el que ara revela l'agència nord-americana Associated Press (i, atenció!, denunciat encara de forma anònima per vuit de les nou

Plácido Domingo entra a la llista de suposats assetjadors

suposades víctimes) era un "secret sabut" que corria en els ambients operístics en què es movia el mestre.

Domingo, figura de la lírica de renom internacional, lamenta les acusacions i se'n defensa al·legant que no es pot jutjar amb ulls d'ara conductes tolerades en el passat,

un argument feble que no serveix per justificar presumptes relacions abusives de poder.

Però més que el que digui el tenor, el que em preocupa és que aquesta permissivitat social amb què s'esclua continui vigent els nostres dies i que les dones encara tinguem por de dir "no" a totes les noves formes d'assetjament presents a les xarxes, a casa o a la feina. La dominació masclista –brutal i subtil alhora; mental, emocional, física, cultural... – impregna les nostres vides. Posar-hi fi és una de les tantes urgències que tenim tots, dones i homes.

Les cares de la notícia

MINISTRE DE FOMENT

José Luis Ábalos

Més vaga a l'aeroport

S'acaba una vaga del personal de seguretat de l'aeroport del Prat i en comença una (la segona) del personal de terra d'Iberia per als últims caps de setmana d'agost, que suposarà milers d'usuaris afectats en dies d'especial mobilitat per les vacances. El menysteniment polític a l'aeroport és a l'origen.

ÀRBITRA DE FUTBOL

Stéphanie Frappart

Pionera en el futbol

Aquesta àrbitra francesa de 35 anys, professional des del 2010, es va convertir ahir en la primera dona que arbitra una final masculina de competició europea, la supercopa d'Europa, entre el Liverpool i el Chelsea, a Istanbul. Un pas endavant cap a la igualtat de gènere en el futbol.

DIRECTOR DE CINEMA

Quentin Tarantino

Un conte de Hollywood

El conegut cineasta nord-americà apunta a un nou èxit amb la seva última producció, *Érase una vez... Hollywood*, amb Brad Pitt i Leo DiCaprio al cartell i la història de l'assassinat de Sharon Tate a mans de la banda de Charles Manson, que va commocionar la indústria del cinema i del qual ara fa 50 anys.

Tal dia com avui fa...

1 any Pont ensorrat
La caiguda d'un pont a Gènova deixa un balanç provisional de 35 morts i 10 desapareguts. S'especula amb un dany estructural com a causa.

10 anys Pacte PSOE-PP
El lehendakari Patxi López (PSOE) commemora els 10 primers dies del seu govern exhibint la bona salut del pacte amb el Partit Popular.

20 anys Més violència
Nou brot de violència a l'Ulster un any després de l'atemptat d'Omagh. Desenes de ferits en els xocs entre la policia i els catòlics.

Full de ruta

Ferran Espada

Canvi climàtic per a rics

El canvi climàtic és ja un fet constatable. Per això trobo insensat que davant l'amenaça per l'existència de la humanitat

que suposa el devastador fenomen, la resposta sigui la conductista: recomanacions de canvi d'hàbits a la ciutadania. O encarir la mobilitat i el consum. Si la humanitat corre un perill prou imminent no podem deixar el futur en mans de la voluntarietat de milers de milions d'éssers humans. O implantar restriccions que ens aboquin a l'elitisme. El darrer exemple és l'increment del preu de la carn a Alemanya per dissuadir la gent d'un consum habitual d'aquesta menja, segons sembla letal per al planeta. Intueixo que aquesta recepta només allargarà algun segle l'agonia mediambiental per permetre que alguns privilegiats visquin a cos de rei a costa que a la major part de la població se'ns restringeixi la mobilitat en cotxe o avió, i la majoria mengi carn un cop al mes mentre les nostres elits es cruspeixen suculents tiberis carnívors cada dia. Contaminar serà cosa de rics.

No vull amagar un punt de provocadora exageració en aquesta reflexió. Però és evident que el sistema capitalista ha propiciat la massificació del consum en una part del planeta amb greus conseqüències mediambientals que cal corregir. I la lluita contra el canvi climàtic comporta afrontar el relleu d'aquest sistema consumista de masses. Ara bé, aplicant solucions igualitàries. Resulta una aberració infructuosa afrontar el problema intentant limitar l'accés al consum en països en vies de desenvolupament mentre augmentem el ritme de depredació consumista en el primer món. També en clau interna cal evitar el proteccionisme mediambiental de fractura social. Si Barcelona pateix greus problemes de contaminació que causen morts cal valentia política i prohibir l'accés dels cotxes a les àrees més afectades. Però per a tothom a excepció dels serveis essencials. La mateixa equació es pot fer per al transport aeri. Privar de la mobilitat privada únicament una part de la societat, la més feble, aquella que no pot assumir la despesa del peatge o la renovació del seu vehicle és injust i no solucionarà el problema de fons.

Si contaminar mata –i fins i tot amenaça l'espècie–, s'ha de regular per llei tota activitat que contamina. Independentment de l'estatus social. I passar de "qui contamina paga" a "qui contamina assumeix responsabilitats penals".

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia a l'institut Carles Rahola (@xserra)

Abduïts per les STEM

Un principi, quasi vital, diu: "Totes les masses piquen." La saviesa no prové només dels certificats acumulats, ni diners aconseguits, ni encara menys d'una bona dieta i gimnàs, sinó de la reflexió. I, de fet, aquí rau també la llibertat: "Qui és lliure, doncs? El savi, que es comanda ell mateix" (Horaci). Avui tractem de seny, en educació, camí cap a la llibertat.

ESTÀ DE MODA la hiperocupació educativa dels fills, però sobretot en anglès, matemàtiques i potser també esport. En un món canviant i imprevisible, es pensa que aquestes "competències" els seran sempre útils. D'altra banda, vull considerar tres eines humanes bàsiques per a millorar el món: la política, l'economia i la tecnociència. De fet, ara mateix, les dues primeres ja estan fent *tilt*. És un terme, *tilt*, que m'apassiona, ja des de jove. Potser recordeu aquella mena de billar electrònic, també dit *pinball* o *flipper*, en què calia obtenir uns certs punts fent córrer unes boles en un pla inclinat amb obstacles. La bola es projectava en diferents direc-

cions. Si et posaves nerviós i movies la màquina, aquesta feia *tilt*: es bloquejava i perdies la partida. *Tilt* indica un estat de confusió o frustració mental o emocional: aleshores es perd el seny i fins i tot sorgeix l'agressivitat.

Llegint *Why Liberalism Failed?* (Deneen, 2018), m'adono que la política i l'economia estan en *tilt*: (1) hi ha uns països que engeguen el sistema democràtic representatiu a can Pistras, i (2) l'economia capitalista, del benestar i el consum, s'ha convertit en un monstre irrefrenable, globalitzador i inhumà. Ja només queda la tercera pota per al bé comú humà: (3) la tecnologia, les assignatures STEM.

LA UE DEDICA força recursos a afavorir "*the interest of young people in STEM*", acrònim de "*Science, Technology, Engineering and Mathematics*". És bonic normalitzar la figura de l'investigador al servei de la societat, amb aquests estudis, oi? A més, ens obren a un enfocament interdisciplinari de l'aprenentatge, que ens situa en la vida quotidiana, no als núvols. Arreu s'in-

corporen "projectes" a les classes, amb contextos pròxims a l'alumnat, defugint de presentacions excessivament acadèmiques o abstractes. I fins i tot, recentment, s'hi ha inclòs una "A" (per "Arts") amb el que ens queda "STEAM", mètode formatiu atent a les habilitats artístiques i creatives: innovació, disseny, curiositat. Però, com que "totes les masses piquen", ¿l'educació només és STEAM?, ¿es pot reduir a unes competències tecnocientífiques, amanides amb l'encisador pensament divergent?

SEGONS DENEEN, cal potenciar les arts liberals, les humanitats, aquella àrea que accedeix a la profunditat de l'ésser humà, que fa lluitar per la llibertat, que permet la reflexió. L'obsessió exclusiva per les STEM, per allò "útil i productiu", sovint és egoista i pot ofegar la cerca del bé comú. El pal de palla de l'acadèmia ha de ser "la persona", no l'individualisme liberal mercantilitzat. Cal seny en les polítiques i planificació educatives, i no oblidar –per a orientar la tecnociència– les humanitats, l'ètica i la ciutadania.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Education First, decepció després

■ Quan arriba l'estiu moltes famílies fem un esforç econòmic molt important perquè els nostres fills vagin al Regne Unit a practicar anglès. Education First, altrament coneguda com a EF (/i ef/) s'anuncia com una prestigiosa empresa d'aprenentatge de llengües. A la seva oficina, al carrer Balmes, 155-157, de Barcelona, t'atenen d'allò més bé donant-te tota classe d'explicacions sobre la immersió lingüística que tindrà el teu fill quan estigui amb una família en què només hi serà ell i un altre estudiant d'una nacionalitat diferent a l'espanyola. Tot en pro de la pràctica de la llengua anglesa. Abans de marxar els nois i noies a la seva experiència anglesa, ens convoquen, a les famílies, a una reunió a l'hotel Hilton Diagonal en què se'ns informa de com de bé estaran els nois i noies

que facin aquests cursos, amb les seves famílies i el seu company estranger a la mateixa casa, i que si tenen qual-sevol problema sempre hi haurà una persona d'EF que els podrà atendre. La nostra experiència es transforma en: la nostra filla ha estat en una casa on hi havia 10 estudiants (sis nois en tres lliteres en una habitació i quatre noies en dues lliteres en una altra). Les companyes d'habitació eren dues espanyoles i una italiana. Tenien una cambra de bany per compartir entre aquests 10 estudiants. I una *au-pair* espanyola que cuidava "la gran família". En el moment en què la nostra filla va perdre el moneder amb diners, targeta de crèdit i DNI, la persona de contacte d'EF se la va treure de sobre (gran ajut!). I moltes altres coses que per espai no podem explicar. Quan vàrem trucar a EF per parlar d'aquesta situació vàrem aprendre a no deixar la línia

aconseguida, ja que ells no tornen les trucades. Finalment vàrem parlar amb la Sra. Teresa Montolio, que davant les nostres reclamacions ens proposa tornar-nos 150 euros en compensació dels 2.321 euros que hem pagat per les tres setmanes de curs i allotjament (el bitllet d'avió anava a càrrec nostre). També ens tornaran 40 euros dels 60 euros que han sobrat d'un dipòsit que es pot posar perquè els joves facin excursions els caps de setmana. Desconec per què se'n queden 20 euros. Jutgin-ho vostès. Jo simplement proposo un canvi de nom per a l'empresa Education First per La Pasta First. Crec que és més honest.

JORDI TORRELL BLANQUER
Arenys de Mar (Maresme)

El món és capitalista

■ Es tracta de dos articles de per si antagònics publicats a

El Punt Avui el 9.08.2019 i a la pàgina 26 de l'apartat Europa-Món.

L'un, sobre les recomanacions de l'ONU de cara al canvi climàtic; l'altre, una informació detallada de la borsa junt amb els moviments de l'Íbex-35.

Curios, perquè es posen de costat dos temes de per si antagònics, ja que, mentre que un va de cara a la contenció del consum en totes les seves formes, en canvi el que representa el capital la seva missió és, precisament, incentivar el creixement de l'economia a partir de comprar i malgastar com més millor.

Quan es demana mesurar la despesa i el consum, t'adones que ben poca cosa tenim a fer davant dels qui controlen el poder econòmic perquè, desenganyem-nos, el món és capitalista.

ALEXANDRE COSTA
Barcelona

La frase del dia

“Aquest 11-S ens hauria de convidar a tots a manifestar-nos clamant llibertat, justícia i autodeterminació”

Antoni Morral, SECRETARI GENERAL DE LA CRIDA NACIONAL PER LA REPÚBLICA

Tribuna

Josep Gifreu. Periodista i professor emèrit UPF

Agències de la xenofòbia

Les belles plataformes de la llibertat que anunciaven els primers profetes de l'era internet estan mutant en perilloses bandes i màfies digitals. Cada dia hi ha més indicis de com les grans tecnològiques encaminen el seu futur –i el nostre– vers la fase que el filòsof Franco Berardi ha definit com a “neocapitalisme” (govern de les forces dissolvents i mortíferes) i “semicapitalisme” (capitalisme basat en signes i dades, en *big data*, en béns immaterials).

L'AGOST ÉS PROPICI per a les vetllades plàcides, les converses intrascendents, el visionat de tantes sèries divertides i pendents. Però aquest agost, immersos en el forn que crema el planeta, hem estat testimonis de nous episodis d'horror i odi, com les matances d'El Paso (Texas) i de Dayton (Ohio). Mig món s'ha girat cap a Trump acusant-lo de ser l'instigador número u del clima d'odi, de xenofòbia i d'avversió contra l'immigrant. El “manifest” del jove pistolero de Texas –“matar hispans”– seria conseqüent amb el crit de Trump des del 2016 contra la “invasió” d’“aliens”.

LES EVIDÈNCIES ABONEN la responsabilitat de Trump i del seu equip de campanya (també per al 2020). S'ha fet públic, per exemple, que d'abril a juliol, Trump ha invertit en publicitat a Facebook 5,1 milions de dòlars, dels quals més d'un milió en anuncis contra la immigració. Segons la premsa americana, molts d'aquests anuncis “sonen” com el manifest del pistolero d'El Paso. Però, la qüestió que planteja és el grau de responsabilitat que pertoca a Facebook i a les altres plataformes dels *big data* en la creació i conducció d'un clima general de terror i d'odi a l'altre, que atempta no sols contra les exigències d'un món més just i equilibrat, sinó també contra les mateixes bases de la convivència i de la democràcia.

UNA DE LES MÉS INQUIETANTS respostes a aquest interrogant fou abordada al llarg de l'escàndol conegut amb l'etiqueta mundial de cas Facebook-Cambridge Analytica, tancat “oficialment” aquest juliol amb la multa rècord de la FTC dels EUA a Facebook: 5.000 milions per haver violat la privacitat dels usuaris en el cas de Cambridge Analytica (CA). Fa un any ja havia estat multada per les autoritats del Regne Unit amb mig milió de lliures per la mateixa raó. El Parlament britànic acaba de publicar un informe oficial tractant Facebook de “*digital gangsters*”. L'empresa CA, creada el 2013 i dedicada a la “minería i anàlisi de dades” amb finalitats electorals –una agència de propaganda al servei de la gran dreta EUA–, era liquidada el 2018. Resumeixo l'escàndol: a favor de la campanya de Trump de 2016, CA va aconseguir d'utilitzar els perfils d'uns 50 milions d'usuaris de Facebook. La seva “minería” li permetia d'enviar missatges personalitzats a tots els votants dels EUA, cosa que s'aplicà espe-

cialment als dels estats indecisos. CA intervingué en molts processos electorals internacionals, i també en la campanya del *Brexit* al Regne Unit.

COM EN ALTRES GRANS ESCÀNDOLS, també fou decisiu aquí el paper del periodisme aprofitant les confidències d'empleats. A partir de diverses filtracions i amb la periodista Carole Cadwalladr de *The Guardian* al capdavant, la data clau fou el 17 de març de 2018: el diari britànic *The Observer*, junt amb Channel 4 News i *The New York Times*, publicaren simultàniament les revelacions sobre l'afer CA i les seves vinculacions amb Facebook al servei de la campanya de Trump i del *Brexit*. L'escàndol suscità un gran debat sobre els estàndards ètics de les tecnològiques, les consultores polítiques i els mateixos polítics.

CHRISTOPHER WYLIE, analista de CA, i després Brittany Kaiser, directora comercial, han estat les principals fonts de la denúncia. Justament aquesta enigmàtica senyora és el fil conductor del documental *The Great Hack*, estrenat ara a Netflix, que resumeix tot l'escàndol. Imprescindible! Kaiser ho diu clar: “Les tres grans –Facebook, Amazone i Google– són les més poderoses perquè l'any passat el valor de les dades va superar el del petroli. Les dades són avui el recurs més valuós de la terra.”

L'EMPRESA CAMBRIDGE ANALYTICA tancà el 2018. Però, els seus promotors –la matriu SCL Group– i antics directius ja van idear la manera de substituir-la. Van crear l'empresa Data Propria que ja s'ha posat al servei de la campanya de Trump per a la reelecció del 2020. La incògnita és si Data Propria se servirà de les *big data* de Facebook o de CA, possiblement encara ben arxivades, per salvar Trump i continuar adobant el terreny a la gran dreta americana i a les seves sucursals a Europa i a tot Amèrica.

De set en set

Sara Muñoz

Treballar el 12 d'octubre

El govern de la Generalitat ha anunciat que permetrà als seus funcionaris treballar dos dels festius espanyols amb més

càrrega simbòlica: el 12 d'octubre i el 6 de desembre. Abans que això no passi, sis regidors o exregidors de Badalona seuran al banc dels acusats per haver volgut treballar el Dia de la Hispanitat, fa tres anys. La vista està fixada per al 4 i 5 de setembre. Si aquests sis edils o exedils de Guanyem i d'ERC (només en resta un en actu) s'han vist enmig d'aquest garbuix és perquè el PP va decidir treure'n rèdit polític i judicialitzar el que havia estat poc més que una

La Generalitat permetrà als empleats treballar el 12-O. Sis edils seran jutjats per haver-ho fet

performance ja que aquell dia, a l'Ajuntament de Badalona, no va treballar ni Déu. El govern local d'aleshores va protegir els treballadors i quan va rebre l'ordre judicial que li prohibia obrir el consistori els va demanar que es quedessin tots a casa. I tot i així s'hi juguen una bona multa i una inhabilitació. L'anunci de la Generalitat també té una forta càrrega política i, per molt que el govern català digui que ha trobat la via legal per aplicar la mesura, és probable que s'armi un bon sidral. Algun partit polític s'encarregarà de traslladar la mesura al jutjat o, en cas que es confirmi que és legal, de reclamar els drets dels que volen treballar l'11 de setembre. Si el govern català acaba desobeint, la mesura només tindrà sentit si hi ha una resposta en massa dels funcionaris. Tota la resta és mirar de fer veure a la societat que es fan passes a favor de la independència per tapar que, en realitat, la cosa no havia estat mai tan estancada.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ELS NOSTRES AJUNTAMENTS**
MOIÀ

Dionís Guiteras

Alcalde de Moià (Ara Moià)

“Estaré on el partit em digui que he d'estar”

CONSENS • Destaca els beneficis que pot aportar al municipi el pas de dos a quatre partits en el ple i la voluntat de sumar el màxim d'acords **DIPUTACIÓ** • Creu que poca gent va entendre el pacte “surrealista” entre JxCat i el PSC

Aleix Pujol
MOIÀ

Amb vuit anys d'experiència al capdavant de l'equip de govern, Guiteras afronta el seu tercer mandat consecutiu amb el repte d'acabar el procés de recuperació econòmica del consistori, que l'any 2011 es va haver de declarar en fallida. Per fer-ho, necessitarà el suport dels grups de l'oposició, ja que Ara Moià, candidatura vinculada a ERC, es va quedar a un regidor d'aconseguir repetir la majoria absoluta que va aconseguir fa quatre anys, quan només es van presentar als comicis dues candidatures.

Tot i haver guanyat les eleccions, van passar de deu regidors a sis i van perdre la majoria absoluta. Com valora els resultats?

Els valorem molt positivament. És cert que hem passat de deu regidors a sis, però també és cert que hem tingut el 46% dels vots i que el resultat en nombre de regidors i regidores té a veure amb el fet que el mandat anterior érem només dues forces polítiques i ara en som quatre. Per tant, entenem com un elogi i un premi a la feina feta durant aquests vuit anys que un 46% de la població ens hagi donat suport.

Quina valoració fa del fet que el ple passi de dos a quatre partits?

Com a mínim hi ha dues qüestions a co-

mentar que són molt interessants. La primera és que quan el poble estava molt malament sembla que hi havia molt poques ganes d'implicar-se en la resolució d'aquests problemes. Això no és una crítica, és simplement una constatació.

I la segona?

Que ara hi hagi més forces vol dir que les coses potser s'han fet ben fetes i que ara ja es veu espai per a la política i no per a la gestoria, que és el que hem hagut de fer els últims anys. Per tant, que hi hagi més formacions i gent al municipi amb ganes de fer política crec que és una molt bona notícia i estem molt contents, perquè vol dir que s'expressa en el ple la pluralitat i la diversitat de la societat.

I, malgrat passar a governar en minoria, cap dels grups de l'oposició van presentar una candidatura alternativa i es van mostrar oberts a treballar conjuntament...

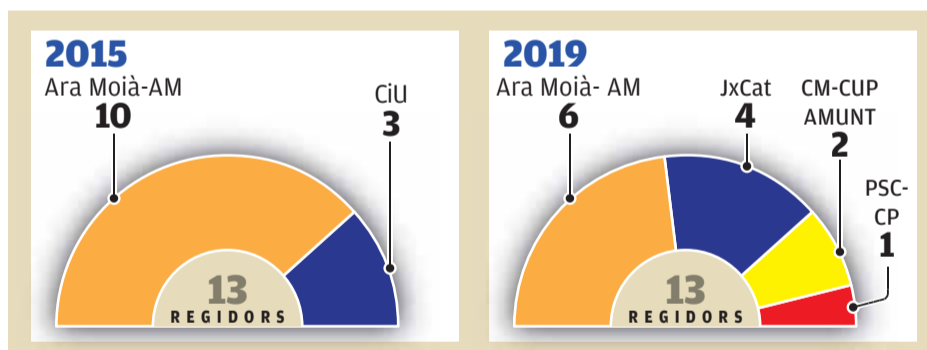
Quan vam tenir els resultats electorals ens vam reunir amb totes les forces polítiques i tothom ens va dir que no volia entrar al govern del dia a dia, però sí que vam ser capaços de trobar punts en comú entre les quatre forces sobre polítiques del municipi que ens preocupen a tots.

Com quins?

Per exemple l'urbanisme, la seguretat, el reglament d'ordenació municipal, que encara no en tenim... Són tres coses prou interessants que podem i volem treballar

ORIOI DURAN

tots conjuntament. El que farem serà crear comissions reglades en què debatrem aquests temes per poder arribar al ple ja amb el màxim de consens possible.

Parlant d'urbanisme, quines mesures adoptarà per solucionar el problema?

La primera és finalitzar el POUM, que està engegat i ens cal acabar-lo. També entomar aquelles modificacions puntuals d'unitats d'actuació que si ens esperem a resoldre-les amb el POUM potser serà massa tard. Tenim una feina enorme amb l'urbanisme però crec que en haver-hi més grups a l'Ajuntament ho podrem afrontar d'una manera molt més consensuada i molt més pràctica i eficient.

Prendrà mesures en matèria de seguretat ciutadana?

El problema de seguretat ciutadana que té Moià és, comparativament, molt menor al que tenen molts altres pobles i ciutats de Catalunya, i això és una realitat.

Tot i això, no ens hem de conformar i per aquest motiu el desplegament 24 hores al dia i set dies a la setmana dels Mossos d'Esquadra des de l'oficina de Moià crec que és una cosa imprescindible. Estem treballant amb el Departament d'Interior per aconseguir-ho i l'Ajuntament hi col·labora amb obres d'ampliació de l'oficina dels Mossos i la policia local. Respecte a la policia local, cal ampliar una mica la plantilla intentant recuperar uns quants agents. La vam haver de reduir perquè no podíem pagar el manteniment d'un cos de policia com el que teníem en aquell moment.

Un projecte que s'havia fet ja imprescindible era el de la nova depuradora. En quin estat es troba?

En el ple de juliol ja es va aprovar definitivament tot i es van desestimar les darreres al·legacions que s'havien presentat. L'empresa constructora ens va dir que segurament a partir del dia 12 de setem-

L'alcalde que havia de presidir la Diputació

El polític i empresari vinculat al món de l'agricultura ecològica Dionís Guiteras tenia tots els números per ser el president de la Diputació de Barcelona aquest mandat, fins que el pacte entre JxCat i el PSC li ho va impedir. Nascut a Granollers fa 49 anys, n'acumula 13 com a militant d'ERC i afronta ara el seu tercer mandat al capdavant de l'Ajuntament de Moià. Durant els darrers vuit anys, Guiteras ha combinat l'alcaldia amb la presidència del Consell Comarcal, així com amb altres càrrecs institucionals durant un lapse de temps menor. Coincidint amb els moments crucials perquè la comarca del Moianès esdevingués una realitat, va ser diputat al Parlament de Catalunya, en la desena legislatura, que va durar del 2012 al 2015. Després dels comicis municipals d'aquell mateix any, l'acord de govern entre CiU i ERC va permetre a Guiteras ser elegit vicepresident de la Diputació de Barcelona. Ara, tot i haver passat el relleu a la presidència del Consell Comarcal i no haver aconseguit la presidència de la Diputació de Barcelona, Guiteras afirma que no s'ha plantejat el salt a cap altra arena política.

El que diria seria el que hem fet, que és aconseguir que en breu s'iniciïn les obres de la depuradora, que és una infraestructura cabdal. També que hem fet manteniments bàsics a tot el que són equipaments públics. És cert, però, que ha sigut molt poc i no tot el necessari, ja que l'any 2011 ja acumulàvem molts anys amb manca de manteniment a tot tipus d'equipaments i infraestructures. S'ha estat molt de temps fent molt poca cosa o només l'imprecindible i, ara que revertim la situació econòmica, cal fer un esforç inversor important perquè Moià es mereix tenir uns carrers i uns equipaments dignes, i fins ara no ha sigut possible.

Ha comentat que l'objectiu al final d'aquest any és aproximar-se al 75% d'endeutament. Quin és l'objectiu econòmic de cara al final del mandat?

El final del mandat acabarà pràcticament amb el final del pla d'ajustament imposat pel Ministeri d'Hisenda. Per tant, l'objectiu d'aquests quatre anys pel que fa a l'endeutament és seguir en la línia d'aconseguir situar-nos en uns números que ens permetin sortir de les pressions més importants que ens marquen les administracions superiors. No ens marquem, però, un percentatge d'endeutament concret perquè crec que aquest mandat també hem de debatre el model de gestió d'impostos. Ens hem de plantejar amb un debat públic si reduïm aquesta pressió fiscal tan elevada que tenim ara una vegada baixem del 75% d'endeutament o si la mantenim i ens posem al dia més ràpidament pel que fa a les infraestructures del municipi.

Passant al Consell Comarcal, després de vuit anys, aquest any no hi continua com a president. Per què?

Em vaig comprometre a muntar l'estructura i crear una nova administració des de zero, i aquests objectius s'han assolit, motiu pel qual considero que ara és el moment que altra gent del Moianès comenci a agafar responsabilitats i no monopolitzar el lideratge de la comarca.

I, a la Diputació de Barcelona, vostè estava cridat a ser-ne el president però el pacte entre JxCat i el PSC li ho va impedir. Va entendre el pacte?

No l'he entès jo i no l'ha entès bona part del país. Fins i tot no l'han ni entès els votants de JxCat. És una cosa surrealista que no té cap sentit i que trenca, a més, la coalició que vam fer el mandat anterior. Si es torna a aplicar el 155 i ens falta la Diputació de Barcelona, jo no vull tornar a sentir discursos sobre Prat de la Ribera i la Mancomunitat. Això ja és impossible i, per tant, que ens vinguin amb altres discursos perquè aquest ja no cola. Crec que ha trencat ponts i confiança, però les dues formacions i el país han d'estar per damunt d'això i s'han de refer. En el dia d'avui les confiança no hi són o estan molt tocades, però això és un accident en el camí i cal treballar per la unitat del republicanisme.

S'ha plantejat tornar a la política autonòmica o provar altres arenes com ara l'estatal?

No, jo soc un soldat del partit i, per tant, estic a la seva disposició. Estaré allà on em diguin que he d'estar i on em senti capacitat per estar. ■

Entenem com un elogi i un premi a la feina feta durant aquests vuit anys que un 46% de la població ens hagi donat suport

bre s'iniciaran les obres.

Creu que serà una bona eina per reduir la contaminació?

Totalment. És una depuradora amb nova tecnologia, una tecnologia que la depuradora actual no tenia i, per tant, no podia depurar tal com volíem nosaltres. També la pressió inspectora i sancionadora per part de l'Ajuntament, així com la conscienciació dels empresaris, ha fet que el nivell de contaminació d'aigües residuals que ens arriba a la depuradora ja sigui molt més baix. Ara amb la nova depuradora, amb les noves tecnologies i el coneixement que tenim esperem tenir un medi ambient digne per a un territori tan preciós com el Moianès.

Respecte al Moianès, què creu que ha aportat tant a Moià com a la resta de comarca?

El que ha aportat és mantenir l'esperit

Quan finalitzem el 2019 segurament ja estarem molt a prop del 75% d'endeutament, que és el màxim permès

que havia tingut el Consorci del Moianès, que és treballar mancomunadament pel desenvolupament econòmic del territori, pel servei a les persones i, sobretot, per donar serveis als municipis allà on aquests no poden arribar. I tot això partint del consens i la màxima que hem tingut durant tots aquests més de vint anys des del Consorci del Moianès, que el model de governança és d'un poble, un vot. Aquest model de treballar tots de manera conjunta i unitària és el que hem volgut mantenir i, lamentablement, aquest mandat no podrà ser així.

Per què?

Perquè hem ofert un govern d'unitat a totes les formacions polítiques i, de moment, JxCat se n'ha desmarcat. Les altres formacions representades al Consell Comarcal estan disposades a entrar al govern un temps prudencial perquè aquest tingui la màxima diversitat però, lamentablement, JxCat no vol.

És el moment que altra gent del Moianès comenci a agafar responsabilitats i no monopolitzar el lideratge de la comarca

I econòmicament, quan vostè va començar a exercir d'alcalde, Moià tenia un endeutament de gairebé el 400% i va haver de declarar en fallida el municipi. Quina va ser la recepta per sortir-ne?

És una recepta múltiple, és a dir, no és només una aspirina, sinó que hem hagut de fer un còctel de medicaments per poder atacar el deute. La racionalitat del pressupost és el primer que vam abordar, el qüestionament de la manera de prestar els serveis que oferia l'Ajuntament i buscar fórmules perquè sigui més eficient la inversió feta i, també, la bona gestió econòmica dels recursos. Amb aquesta recepta hem aconseguit sortir d'aquesta situació. Quan finalitzem el 2019 segurament ja estarem molt a prop del 75% d'endeutament, que és el màxim permès.

Quines actuacions destacaria de les que no ha pogut fer per la situació econòmica del municipi?

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El meu país

Gerard Esteva

President de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya

El quart pilar: l'esport

Catalunya ha estat una potència esportiva, i voldria recordar que Barcelona va ser el primer referent de l'associacionisme esportiu a l'Estat espanyol durant la segona meitat del segle XIX. Ho va ser gràcies a la burgesia, que va començar a incorporar activitats esportives i recreatives en el seu estil de vida per imitar les tendències estrangeres. L'esgrima i l'hípica van ser els primers esports practicats. En aquell context van néixer els primers clubs d'esports, que van prendre la davantera al futbol en els anys en què es restauraven els Jocs Olímpics gràcies a Pierre de Coubertin, home molt vinculat als dirigents esportius catalans. Aquest pòsit d'empenta històrica encara continua viu, i la vinculació amb el moviment olímpic, també.

Ara gaudim dels èxits esportius de Catalunya en l'àmbit internacional. Som al capdavant del medaller olímpic: fins a 178 metalls catalans en el total de participacions olímpiques certifiquen el nostre potencial. Són el doble de les medalles del còmput de la comunitat madrilenya, per exemple. En els darrers Jocs Olímpics de Rio (2016), esportistes catalans van aconseguir participar en el 47% dels podis espanyols: Mireia Belmonte, Saül Craviotto i Joel González són alguns dels

El Parlament ha validat les signatures de la ILP per a una nova llei de l'esport ■ UFEC

referents internacionals de l'esport català.

La projecció esportiva internacional de Catalunya ha continuat, amb més o menys intensitat, al marge de les etzibades del context polític que vivim. De fet, podríem dir que, en la proporció d'inversió econòmica i èxits esportius, Catalunya s'endú el palmarès. Però ara necessitem un nou model esportiu i un nou sistema de gestió per tenir un sector més eficient i que ens permeti continuar tenint aquesta projecció i una societat més saludable, més justa i més unida.

L'esport és el quart pilar de l'estat del benestar. Per exemple, invertir 1

“Invertir 1 euro en esport suposaria un estalvi de 50 euros en receptes de medicaments. També és el sector que més difumina les diferències socials

euro en esport suposaria un estalvi de 50 euros en receptes de medicaments. També és el sector que més difumina les diferències socials. Des del món federatiu i els clubs s'està treballant, amb compromís, per desenvolupar programes de formació i inserció laboral a través de la pràctica esportiva. Gràcies a INSERSport som un *stakeholder* destacat a Europa i exemple de bones pràctiques d'inclusió social. L'esport també ens uneix perquè caminem replegats més enllà dels vectors ideològics: el que la societat no sap unir, l'esport ho assoleix.

I, malgrat les dificultats econòmiques i tots els greuges que queden per resoldre, continuem treballant de valent en el foment de l'esport en tots els seus vessants. En aquest context, el món federat, amb el lideratge de la UFEC, ha estat capaç de posar l'esport al centre del debat polític amb una iniciativa legislativa popular per a una nova llei de l'esport. Representem el 85% del sector amb 70 federacions, més de 9.000 clubs i prop de 700.000 llicències arreu de Catalunya. Hem tirat endavant una proposta, sorgida d'una reflexió de més de cinc anys, i hem assolit la xifra de 154.492 signatures de persones que ens han donat suport facilitant les seves dades personals, una efemèride gens menyspreable en els moments que vivim.

Ara, després de l'acord amb el govern, i de recollir les sensibilitats dels agents del sector, la ILP s'ha transformat en una proposició de llei de grups parlamentaris que ja es troba en tràmit al Parlament de Catalunya. Aquesta nova llei ha de consolidar un sistema de finançament digne, estable i independent per als clubs i federacions, que cal estructurar en un nou marc de col·laboració públicoprivada que ens homologui a Europa. Cal desencotillar jurídicament les entitats i crear un gran paraigua organitzatiu de les entitats sense ànim de lucre.

Ens en sortirem i aquest nou marc de gestió permetrà planificar a mitjà i llarg termini. Només així podrem mantenir l'excel·lència a casa nostra i a fora. Sabem què volem, i com ho volem: junts, més ràpid, més lluny, més forts.

Marlaska, Batet i Cruz, en l'homenatge del 17-A

J. Panyella
BARCELONA

El ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska; els presidents del Congrés i el Senat, Meritxell Batet i Manuel Cruz, i la delegada, Teresa Cunillera, encapçalaran la representació de l'Estat en l'acte d'homenatge a les vícti-

mes de l'atemptat terrorista del 17 d'agost del 2017. Fonts de la delegació del govern a Catalunya no van voler confirmar ahir la presència a Barcelona del president en funcions, Pedro Sánchez.

L'homenatge serà un petit acte que no s'allargarà més de 10 minuts i que es farà el mateix dissabte a

les deu del matí al punt de la Rambla de Barcelona on hi ha el memorial. La cerimònia consistirà en un minut de silenci i la interpretació d'*El cant dels ocells*. Posteriorment, i de manera privada, l'Ajuntament rebrà els familiars de les víctimes. Per part del consistori està previst que, la representació, l'encapçali

la mateixa alcaldessa, Ada Colau, que està passant uns dies de vacances a prop de la ciutat. Tota la corporació local hi està convidada i hi serà també el president de la Generalitat, Quim Torra.

Aquest acte, l'organitza l'Ajuntament amb la Unitat d'Atenció i Valoració d'Afectats pel Terrorisme, i no té res a veure amb el que l'Associació Catalana de Victimes d'Organitzacions Terroristes (Acvot) ha convocat per al mateix dissabte a les 11.30 h a Canaletes amb el suport del PP i Ciutadans. ■

Colau, Torra, Torrent i Cunillera, encapçalant l'any passat l'homenatge a les víctimes a la Rambla ■ J.L. / ARXIU